

הבבא סאלי: "אני הולך רק
מתן שהצדיקים קוראים
לי!" עמ' 4

מעניין הפרשה

תוכן עניינים
דברי תורה לפרשת
השבוע- 1
פרקי אבות- 2
"וספרתם לכם"- 2
לחידודי- 2
הרב אברהם אלימלך
בידרמן- נס שהתרחש
בקבר רשב"י- 3
רבי משה אביחצירא
שליט"א על ל"ג בעומר- 4

פרשת אמור | ל"ג בעומר | תש"פ

"וביום השביעי שבת שבתון" (ויקרא כ"ג, ג')

הגאון רבי ראובן אלבז שליט"א, על שכר המצוות

אדם מקיים מצוות – ואין לו שום מושג מה הוא עתיד לקבל בעקבות קיום אותה מצוה. אילו היינו יודעים מה נקבל על מצוה אחת, איזה אור עליון יקיף אותנו בעקבות המעשה הזה, לא היינו מחמיצים בקלות הזדמנויות כאלו.

מרנא הגאון רבי חיים מוולוז'ין זצ"ל, כותב בפרושו למסכת אבות, שההשראה שיש לאדם בעקבות קיום מצוה, היא קרבת ה' שניתנת לו כבר בעולם הזה, וקרבת ה' הזו, מעוררת בו רצון לקיים עוד מצוה, עוד לימוד ועוד חסד – וכל זה מלבד כל מה שיקבל לעתיד לבוא. כאן, בעולם הזה, יש לו כבר גן עדן עלי אדמות, וכלשונו: "כי שכר מצוה היא המצוה עצמה נותנים לו בשכרו, והוא האור המקיפו... והוא יושב ממש כמו בגן עדן, והלא אז נקל לו לעשות מצוה אחרת".

מדי שבת מתארחים בישיבה בחורים חילונים. לאחר השבת אני שואל אותם: "איך הרגשתם בשבת?". הם עונים: "גן עדן...".

איני בטוח שהם יודעים מה זה גן עדן, אבל הצדק אתם. בשבת מטעימים אותנו משהו מגן עדן העליון. כל היום הם יושבים ושומעים דברי תורה, מדרשים ומעשיות, יש אוכל ושירה. שכר המצוה שלהם הוא עוד מצוה שבאפשרותם לקיים, והמצוות הללו מביאות אותם לתענוג עילאי ולדבקות בבורא יתברך.

שכר עברה – עברה ובר מינן גם להפך – כשאדם עובר עברה, הוא מוקף ברוח טומאה שגורמת לו לעבור עוד עברה, כפי שכותב רבי חיים בהמשך דבריו: "ולהיפך ח"ו, בעברה, הנה הוא אחוז בחבלי בוז, ועברה גוררת עברה".

לא בכדי אמרו רבותינו (מגילה כח ע"א) שאסור להסתכל בפני אדם רשע – הסטרא אחרא שהולכת אתו בעשותו עברה – בכוחה להזיק. במצב כזה כל המזיקים שולטים עליו, והמסכן לא יכול להבדל מהם.

את הדברים הללו רואים במציאות החיים: אדם עושה עברה כלשהי, מיד לאחר מכן מתחילה מחלוקת בביתו. הגיהנום שיש לו בבית, זה שכר העברה שלו. אדם חושב: חטאתי, אבל גמרתי עם זה... אך לא. הגיהנום ממשיך איתו. הוא לא מרגיש הנאה במה שעשה, לא יכול להרגיש דבקות בה'. יש חיץ בינו ובין הקב"ה.

יתרה מזאת, גם כשהוא מקים מצוה, הוא לא מצליח להרגיש בה שום טעם. מסביב הוא שומע אנשים אומרים: 'הרגשתי תענוג גדול בתפילה', 'הלימוד היום היה תענוג אמיתי' – הוא לא מבין על מה הם מדברים, ומשוכנע שהוא לא מרגיש טוב. אין זאת, אלא שהעברה שלו יצרה חיץ, שכר עברה – עברה, ואין הוא מצליח לחוש בשום תענוג של קרבת אלוקים.

העברה עצמה היא העונש הנורא ביותר בהמשך דבריו שם, וכן בספרו 'נפש החיים' כותב הגר"ח מוולוז'ין, שבני אדם נוטים לדמיין את הגיהנום כמקום שיש בו אש, פי שישים מהאש של העולם הזה, וכן שרפות, אבל האמת היא שאת הגיהנום האמיתי, האדם בעצמו בורא במו ידיו בעשותו את העברה. העברה עצמה היא הגיהנום הנורא ביותר שקיים! הגאון הקדוש רבי חיים מצאנז זצ"ל, בעל ה"דברי חיים", שמע כי אחד מחסידיו עבר עברה נוראה. הרב הזדעזע ביותר, אך שתק ולא אמר מאומה.

אמרו לו: "רבינו, יש להענישו בחומרה גדולה!".

אמר: "אספר לכם מעשה – "כידוע, הכנסיות קיבלו כח שלטון כמעט על כל העולם כולו. כל מחוז וכל עיר נוהגים למנות כומר, שאחראי על מצב הדת שם, ובסמכותו להתערב גם בשאר התחומים כפי הישר בעיניו.

"בעיירה אחת מת הכומר הזקן, ומיד הובא כומר צעיר ונמרץ לשלוט תחתיו. הכומר הצעיר רצה להראות שהוא מטאטא טוב, ומיד החל לבקש שישמעו לו תיאור מדוקדק על התנהגותם של אנשי המקום. 'זהו כפר עני מרוד' – אמרו לו – 'האנשים כאן בקושי משיגים לחם למחייתם, מעלות השחר הם עובדים בשדה בעבודה מפרכת, ושכרם העלוב כמעט לא מספיק לקניית לחם. כדי לשכוח את יגונם, צערם ועצבונם על מצבם הכלכלי, ועל הרעב שבו נתונים הם ובני ביתם, הם אמצו להם מנהג להכנס מידי לילה לפונדק. הם שותים לשכרה, מבזבזים את הפרוטות המעטות שבידם, ובאים לביתם שיכורים כלוט. אינם שומעים כלום, וישנים כך עד אור הבוקר'.

"'ככה?' – התרשם הכומר – 'מוכרחים, אפוא, לתקן את הענין הזה! מיד הודיע כי הוא קורא לכל הכפריים, איש בל יעדר.

"כשהתאספו כולם החל נושא בפניהם נאום חוצב להבות, בגנות השתיה וההתמכרות לטיפה המרה. בסופו של דבר הכריז, כי מעתה ואילך, אוי לו לאדם שישתה. אדם כזה יובא לדין. והכומר בעצמו יפסוק את גזר דינו.

"הכפריים הלכו לביתם נבוכים ועצובים. לא די להם בכל הצער שלהם על פרנסתם הדחוקה, ועל העבודה הקשה בקור ובשגלים, והנה לוקח להם הכומר את הדבר היחיד שהצליח לשמח אותם, ולתת להם מעט חיות בסיום יום עבודה מפרך...

"אחד מהם היה כל כך שבור ורצוף מן הגזרה הקשה, עד שבקש לשכוח ממנה ומכל שאר צרותיו. הלך לו לעבר הפונדק, קנה לעצמו בקבוק משקה, גמע את כולו עד תומו ותוך דקות ספורות מצאו אותו שרוע ומתגולל מתחת לספסלים... "

"עד מהרה הגיעה השמועה אודות השיכור לכומר. הוא נרעש מן החוצפה – כל כך סמוך? לא עברה אפילו חצי שעה מאז האיומים שלו, וכבר עובר הוא על הוראותיו בריש גלי!

"הוא הכריז כי השיכור יובא אליו למשפט, וכל הציבור יתאסף, למען ישמעו ויראו. עד מהרה הגיעו כל הכפריים, כשהם מעוניינים לראות מה יהיה משפטו של הכומר הנמרץ.

"הכומר עמד מול כולם ואמר: 'עלי להיות זהיר. העונש שעלי לתת לכפרי אמור להיות בהתאם לחומרת הניסיון – אם הניסיון היה גדול, אתן לו עונש מתחשב יותר, אך אם מדובר היה בניסיון קטן – יהיה העונש חמור ביותר. אלא שיש לי בעיה אחת – מעודי תינוק ועד עצם היום הזה, לא שתיתי אף פעם... איני יודע מה זה יין שרף, ומה פשרה של תאוות התמכרות לטיפה המרה. אין לי ברירה כעת, עלי לשתות קבל עם ועדה, כדי להכריע אם אפשר לעמוד בניסיון כזה או לא".

"עד מהרה נמצא שם מתנדב שרף לפונדק וביקש כוסית וודקה חריף במיוחד – עבור הכומר. קיבל הכומר את הכוסית לידיו, גמע אותה, ומיד ירק אותה הצידה. טפו... איך אפשר לשתות דבר כזה?!... כשהתאושש מעט קרא: 'הוי כפרי מסכן! אמרתי בלבי שעלי להעניש אותך על שתיה, אבל כעת אני יודע שעצם השתיה של המשקה המר הזה, היא העונש הגדול ביותר שיכול אדם להביא על עצמו... כבר קיבלת את ענשך, ואינך זקוק לשום תוספת'..."

סיים רבי חיים מצאנו ופנה לחסידי: "אתם מספרים לי שהוא עבר עברה של תיעוב, ומבקשים שאעניש אותו, ואני אומר לכם, שדי לו במה שהביא על עצמו. הוא מצוי כעת בטומאה נוראה ביותר, ואין לך עונש נוראי וזוועתי גדול ממנה..."

בקדושתו היה רחוק כל כך מן העברה, עד שראה כי אין עונש גדול יותר מעצם מצבו הנורא של בעל העברה. (מתוך הספר 'משכני אחריד' על חומש שמות)

פרקי אבות: פרק ד- משנה ב': "שמצוה גוררת מצוה"

בגמרא מצינו (פסחים קז): לשון "חמרא מיגרר גריר", פרושו, היין בתחילת הסעודה גורר ומביא את התאבון לאכול. על זו הדרך, כונו חז"ל במאמרם "מצוה גוררת מצוה", מצוה אחת הנעשת כראוי, מכניסה תאבון בלב האדם לקיים מצוות נוספות.

פרוש נוסף: 'מצוה' לשון צוואה, על המצוות להעשות מתוך צוואה לבוא עולם, בדבקות ובקשר של קימה, רק אז היא גוררת את המצוה הבאה. מה שאין כן המקיים מצוות מתוך יראה, כל מצוה בפני עצמה היא, ואינה מושכת בעקבותיה מצוות נוספות. (רבי מאיר אביחצירא ז"ע)

"וספרתם לכם ממחרת השבת"

וספרתם לכם! סופרים יום אחד לעומר, יום שני לעומר, עד שמגיעים ובאים לארבעים ותשעה ימים שבע שבתות! מהי כוונת הספירה ועניינה?

מבאר הגה"צ ר' שלום שבדרון, שזו הדרך להגיע לקבלת התורה, עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום והקרבתם מנחה חדשה לה' בחג השבועות, בשביל להגיע לקבלת התורה יש להכין עצמנו, והביא שמע פעם מרבי אליהו לופיאן ז"ל, שדייק למה אנו קוראים לחג השבועות בשם זה והלא עיקרו של החג הוא קבלת התורה, וא"כ לכאורה נאה יותר להעניק לחג שמות אחרים חג קבלת התורה, חג העצרת, ומדוע נקבע השם חג השבועות? אמר רבי אליהו, לידע ולהודיע שאין אפשרות לקבל את התורה ללא הכנה! אם אתה רוצה לקבל את התורה תתכונן תספור לך שבעה שבועות! תמנה שבע שבתות תמימות עד שתגיע לקבלת התורה!

וממשיך הגה"צ ר' שלום לגלות לנו סגולה גדולה שלא נשכח שום יום מהספירה. וזה אם אנחנו נבין לנכון את כוונת הספירה שהיא הכנה לדבר הגדול של קבלת התורה, וכך דרש ר' שלום:

וספרתם לכם ממחרת השבת... אי... רבונו של עולם... מגיע יהודי לבית הכנסת ביום העשירי של ספירת העומר ומבקש מהיושב לצידו 'אולי תוציא אותי בברכה על העומר?!' מה יש? אתמול שכחתי לספור! למה? כי התפללתי ביחידות ושכחתי! מדוע התפללתי ביחידות? לא היה לי פנאי לכך!

אבוי! אבל תשמעו... הוא רכש כרטיס הגרלה, קנה במפעל הפיס, מדוע כי פלוני אמר לו שיש לו גימטריה בה הוא יודע איזה מספר יזכה בהגרלה, הוא קנה את הכרטיס במספר יופי שביופי, וודאי יזכה, שמע לרוח הקודש ורכש כרטיס, הוא שב הביתה וסיפר לאשתו, ברור ברור נזכה בפיס מאה אלף דולר!

ישבו הוא ואשתו ודנו בכובד ראש ובדמיון פורה מה יעשו בכסף? בחמישים אלף נקנה טקסי אדום! ובחמישים האחרים טקסי לבן! אני אסע באדום ואת בטקסי בלבן, אני אעשן סיגריה ואעשה מהחלון 'גוד ביי' לכל העוברים ושבים, וכך הם הפליגו בדמיונותיהם על היום הגדול...

הם מתחילים יחד לספור את הימים, מדי בוקר הוא קם ואומר עוד עשרים וחמש יום ההגרלה הגדולה, עוד עשרים וארבע יום ההגרלה, וכך יום יום עד יום הפיס הגדול!! והם לא שכחו לספור אף לא יום אחד!

מדוע? למה הם לא שכחו לספור מתי יזכו בפיס?! כי הם ספרו בשביל דבר היקר להם! זו הכוונה 'וספרתם לכם' בשבילכם, כמו שהגמרא אומרת במסכת ביצה, 'לכם' היינו לכל צרכיכם תספרו את העומר, כאילו אתם סופרים לקראת דבר השייך לכם ממש, לשם מה סופרים את העומר כדי להגיע לחג השבועות לדבר הגדול והיקר ביותר לאדם – קבלת התורה! אם כל אחד ירגיש 'וספרתם לכם' שזו ספירה בשביל דבר השייך לו אישית, הרי שהוא לא ישכח לספור שום יום מימי הספירה.

יש הסופר לעצמו בעוד ארבעים ותשע יום יש לי תור לבית משפט אך יש אחר שסופר בעוד ארבעים ותשע ימים אקבל את הזכיה במפעל הפיס. ההבדל ביניהם רב, הוא סופר וההוא מונה וסופר רק תביטו על פניהם ותבינו את ההבדל שמים וארץ לכן אומרת התורה וספרתם לכם תספרו את ספירת העומר לכם שהספירה תהיה לדבר השייך לכם, קרוב לליבכם. וכפי שדרשו בגמרא בדיני יום טוב לכם לכל צרכיכם תספרו את הימים, לכם בשבילכם תחושו שהמטרה היא להגיע לאושר הכי גדול...

הרב אברהם אלימלך בידרמן - נס שהתרחש בקבר רשב"י

הרף בתחינה אל ה' שיאיר עיניו וירפא אותה בתכלית הבריאות. אחר ההדלקה נכנסה למערה, מקום הציון של התנ"א רשב"י, ובמשך דקות ספורות התפללה על מצבה הקשה...

ויהי ממחרת, ותשכם האשה בבוקר והנה היא רואה כאחד האדם... גם כל הלחץ זה הדחק חלף כליל מבין עיניה. אלא שחזקה עליה פקודת הרופא שעליה לבוא לשמוע את תוצאות בדיקת הסי.טי ותתייצב האשה לפניו, ובטרם פתחה את פיה לומר לו כי הכל חלף ועבר, החל הרופא לומר לה כי נתגלה בצילומים שיש 'בצקת' (נפיחות) נוראה בעיניה, וחייבים בדחיפות לנתחה בעיניה, כי בלא זה מסוכנת היא לאבד את מאור עיניה לפתע בעודה מהלכת ברחוב העיר...

אמרה לו האשה, היום בבוקר, למחרת נסיעתי למירון, פקח ה' את עיני, גם כל הלחץ פרח לו... ומה לעיני ולנתינוח?... הרופא שלא הבין את אשר לפניו, אמר לה - מכל מקום עלייך לבוא בכל שבוע להיבדק, כי לפי הבדיקה שנערכה לפני כ"ד שעות, נראית הבצקת כמסוכנת מאד.

עשתה האשה כמצוותו, עד שכעבור שבעה שבועות שנבדקה בכל שבוע הודה לה הרופא כי אין כל טעם לטרוח, ומעתה משוחררת היא לביתה. זאת ועוד, כי מקץ תשעה ירחי נולד לה בנה הבכור (לאחר כמה שנים מהנישואין) למזל"ט. הבט וראה אלו ניסים ונפלאות אירעו לה מרגע לרגע מחוץ לדרך הטבע, כי באותו היום הראו הבדיקות על בצקת נוראה ומסוכנת - אולם כאן לפני רשב"י, וכאן לאחר רשב"י, ששבה להיות כאחד האדם בבריאות שלימה.

כולנו מכירים סיפורי ניסים וישועות על קבר רשב"י, יש ברוך ה' כל כך הרבה סיפורים הנה לדוגמה נס שהיה לזקן המקובלים הרח"ש דוויק זצוק"ל אצל ציון הרשב"י, המקובל רבי אשר זעליג מרגליות מביא בספרו 'הילולא דרשב"י

(עמ' נ"ב): 'אספר מעשה ה' לפני עשרים שנה בערך, בא מכתב בקשה מחו"ל לכ"ק מו"ר המקובל האלוקי רבי חיים שאול הכהן דוויק זצוק"ל, שמושל העיר שבא מקרוב שם מציק ליהודים, ורבינו הקדוש זצוק"ל נסע למירון לשבת של סליחות לפני ר"ה עם עשרים מתלמידיו ואני הקטן עמם, והיינו שם חמישה ימים, ובכל יום שעשינו שם הקפות סביב הציון הקדוש של רבי אלעזר עם ארבעת המינים הישנים של השנה שעברה בידינו, וכשחזרנו ירושלימה, מצא רבינו טלגרמה בביתו ונתבשר כי מושל העיר מת פתאום, וליהודים שם אורה ושמחה.'

הפעם מספר לנו הרב אברהם אלימלך בידרמן שליט"א סיפור ששמע מבעל המעשה, מספר הרב אברהם אלימלך בידרמן: בשנת התשע"ה אירע דבר בבית אחד מאנ"ש מק"ק 'תולדות אהרן' בעיה"ק ירושלים תובב"א, שעקרת הבית החלה (בשלהי החורף) להרגיש לחץ נורא בעיניה וראייתה נחלשה מיום ליום. בצר לה פנתה לרופאים מומחים, והללו לא מצאו את מקור מחלתה. בלית ברירה קבעו לערוך לה בדיקת סי.טי. ונקבע זמנה ביום ל"ג בעומר בבקרו של יום. באותו היום מיהרה לבית הרופא ומיד אחר עריכת הצילומים הספיקה להצטרף לקבוצת חסידי תו"א הנוסעים מירונה - כי התשובות והתוצאות של בדיקת הסי.טי לא יגיעו אלא רק לאחר עשרים וארבע שעות מעת לעת.

בהגיעה למירון כמעט שלא הצליחה לראות בעיניה את ההדלקה של הרבי, אלא בכתה ללא

רבי משה אביחצירא שליט"א על ל"ג בעומר

הצדיקים קוראים לי

פעם אחת הגיע יהודי ע"ה, והביא עוד משהו איתו יהודי טוב יודע ספר. ושאל אותו איך קוראים לו אמר לו רבי שמעון, בבא סאלי אמר לו "רבי שמעון יש רק אחד" אין עוד אחד, רבי שמעון זה רבי שמעון בר יוחאי אל תאמר לי רבי שמעון תאמר לי הרב שמעון ולא רבי שמעון שאותו יש רק אחד!!

לא צריך להגיד את הישועות שאדם יכול לקבל ביום הקדוש הזה יום ל"ג בעומר. אני יודע שהיום מגיעים למעלה מחצי מיליון איש ביום ההילולא של רבי שמעון בר יוחאי. וכמובן שמי שלומד בכולל שישב בכולל וילמד, אבל מי שמרגיש שרוצה ללכת ולקבל ישועות יכול ללכת, ברוך השם היום דאגו ועשו דרכים מהדרין שאפשר ללכת בדרך ישרה בלי שום מפגעים רוחניים. ואין ספק שאם אדם הולך לשם שילמד קצת זוהר ושיתפלל. ורבים הסיפורים העצומים שאנשים מקבלים בתוך הציון הקדוש של רשב"י. וגם מי שלא יכול ללכת והוא בבית שלו, שידליק נר עם שמן זית לכבוד רבי שמעון בר יוחאי וכמובן שזה יהיה דבר גדול לתועלת.

הילולת רבי מאיר בעל הנס

הלילה זה ליל ההילולא של רבי מאיר בעל הנס, וכך זה המנהג לייחד לו את היום הזה. וראוי מאוד להדליק נר שמן זית לכבוד רבי מאיר בעל הנס ולומר שלוש פעמים 'אלהא דמאיר ענני', שזה עובד זו סגולה עצומה. סיפור שקראתי, לפני ארבע או חמש שנים, על חסידים שהיה להם שבוע של חופש על אחד ההרים באמריקה, ושם יש נהר ולא מקווה וכל בוקר היה אחד שהיה הולך לטבול. ובאותו בוקר היה יום ההילולא של רבי מאיר בעל הנס והדליק נר ונתן מאה שמונים דולר לצדקה לכבוד רבי מאיר, והלך לטבול ולא עלינו הוא טבע. הלכו וקראו לאשתו, היא באה ואמרה תמשיכו לעשות החייאה הוא הדליק נר ונתן צדקה לרבי מאיר בעל הנס. ריחמו עליה המשיכו, הצליחו הוא קם והתעורר כאילו לא קרה דבר וזו זכות של רבי מאיר בעל הנס.

פעם אחת בבא סאלי ביקש לנסוע לקברות צדיקים, היה אוטו אך נהג לא היה, חיפשו נהג אבל לא מצאו. היום ברוך השם כל רכב קטן יש לו נהג מחליפים ועוזרים... אבל לא היה ברירה בבא סאלי ביקש לנסוע, הזמינו מונית ונסעו לטבריה ומטבריה לצפת ובסוף מגיעים למירון ובבא סאלי היה מוצאי את המזונות שהביא מהבית, לחם מזונות, פטטידה, זיתים, עוף שלוק וצנון. זה מה שעשה בקביעות אצל רשב"י. עשו את הסעודה גמרו וחזרו, הנהג מונית התלהב ובא לצדיק ואמר לו, "כבודו אם תרצה גם מחר אני יקח אותך לקברות צדיקים", ואז בבא סאלי אמר לו מה אתה חושב מתי שאני רוצה אני הולך?, אני הולך רק מתי שהצדיקים קוראים לי. לא היו זמנים קבועים בכלל שהיה נוסע.

התפילה שמילאה את ציון הרשב"י

אצל רשב"י הוא היה קשור ממש, וכשהיה מגיע לציון הוא היה מוריד את הנעליים ונכנס יחף לציון הקדוש של רשב"י, והיה משתטח. והיה מעשה שבבא סאלי ע"ה הגיע למירון והציון היה ריק לגמרי. אין נפש אדם והיה שם אחד שהיה מנקה את המקום, ואז בבא סאלי היה בצער גדול הציון של רבי שמעון בר יוחאי ריק מאנשים זה לא צריך להיות כך.

הלך בבא סאלי לציון והיה מתפלל ומתפלל, לאחר עשר דקות רואים אוטובוס מגיע חמישים שישים איש נכנסים, אחר כך עוד שני אוטובוסים הגיעו ואחר כך הגיעו גם רכבים תוך רבע שעה כל הציון התמלא. וכולם אמרו שלא תכננו בכלל לבוא לציון אלא באו על הדרך בגלל שהיו בטיוול, אחרי חצי שעה בבא סאלי מרים את הראש מהציון ורואה את האנשים ואמר: "כך צריך להיות הציון של רשב"י!!" והיה שמח מאוד וישב ועשה סעודה.

מור אבי שליט"א (האדמו"ר רבי ברוך שליט"א), תמיד מספר את הסיפור הזה שרשב"י אמר לבבא סאלי: "אתה בבא סאלי דאגת שהציון שלי יתמלא אני אדאג שהציון שלך גם יתמלא", כמו שאנו רואים כיום.

רבי שמעון יש רק אחד!